

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

คิดให้

สบาย

ก็ไม่เป็น!

พระอาจารย์ดรชิต สุทธิจิตโต
วัดป่าภูไม้ขาว

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

พระอาจารย์ครรชิต สุทธิจิตโต

วัดป่าภูไม้ขาว อำเภอคงหลวง จังหวัดมุกดาหาร

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

คิดให้ สบาย ก็ไม่เป็น!

พระอาจารย์ครรชิต สุทธิจิตโต
วัดป่าภูไม้ขาว อำเภอคงหลวง จังหวัดมุกดาหาร

 www.phraajahnkanchit.com

 สำนักป่าภูไม้ขาว

 ฟันทุกซี่ด้วยตนเอง

 085 149 4201 , 063 804 4733

พิมพ์ครั้งที่ 1 : กันยายน 2563 (15,000 เล่ม)

พิมพ์แจกเป็นธรรมทานเท่านั้น

ขอสงวนสิทธิ์สำหรับการพิมพ์เพื่อจำหน่าย

จัดทำโดย : คณะศิษย์และญาติธรรมผู้ร่วมปัจจัยสนับสนุน

ติดต่อขอรับหนังสือ : 082 545 6593

(วันจันทร์-วันศุกร์ เวลา 17:00-19:00 น.) , 081 613 7492

หรือแจ้งที่อยู่ในการส่งหนังสือมาที่

Email : phumaihow@gmail.com

ออกแบบรูปเล่ม : คณะศิษย์

จัดพิมพ์โดย : โรงพิมพ์พระพุทธศาสนา ธรรมสภา

1/4-5 ถนนบรมราชชนนี 119 แขวงศาลาธรรมสพน์

เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10170

โทรศัพท์ 089 210 5133 โทรสาร 02 441 1464

www.thammasapa.com

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

คำนำ

เป้าหมายสูงสุดที่พระพุทธเจ้าทรงสอน คือให้สาวก **หาทางออกจากทุกข์** ไม่ใช่เพียงพ้นทุกข์ในชาตินี้ แต่หมายถึงพ้นทุกข์อย่างแท้จริง ไม่ต้องเวียนว่ายตายเกิดอีก นั่นคือพระนิพพาน

ขณะที่เรายังอยู่ระหว่างการเดินทางไปสู่เป้าหมายสูงสุดคือพระนิพพาน ธรรมะที่พระองค์ตรัสสอน คืออาหารสมองและอาหารใจ ที่จะช่วยให้เรา **กระทบ แต่ไม่กระทบ** เมื่อต้องเผชิญกับปัญหาในการดำเนินชีวิต

พระอาจารย์ ครรชิต สุทธิจิตโต วัดป่าภูไม้ฮ่าว ได้ถ่ายทอดคำสอนของพระพุทธองค์ ตั้งแต่เบื้องต้น ท่ามกลาง

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

และที่สุด ตามความเหมาะสมของผู้ฟังธรรม
บางครั้ง เมื่อลูกศิษย์อารมณ์อยู่เหนือปัญญา
ท่านก็ให้ลองคิดเสียว่า **มึงก็ตาย! กูก็ตาย!**
จะอะไรกันนักหนา!

การปฏิบัติธรรม ไม่ใช่ต้องทิ้งภาระ
การงานทางโลก แท้จริง เราสามารถทำทั้ง
งานภายนอก งานภายใน ในชีวิตประจำวัน
ธรรมะและพระนิพพานไม่ใช่ของสูงเกินเอื้อม
ฆราวาสก็บรรลุธรรมได้ **อยู่กับรู้** อย่างมี
ปัญญา คือกุญแจสำคัญ ที่จะทำให้ทุกคน
สามารถสิ้นทุกข์อย่างสิ้นเชิง

ขออานิสงส์จากการร่วมจัดทำ
หนังสือเล่มนี้ เป็นพลวปัจจัยให้ทุกท่าน
มีสติรักษาจิต เดินตามพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ไปสู่การหมดทุกข์ พบทางในการ **คิด ให้**
ส บ า ย เป็น!

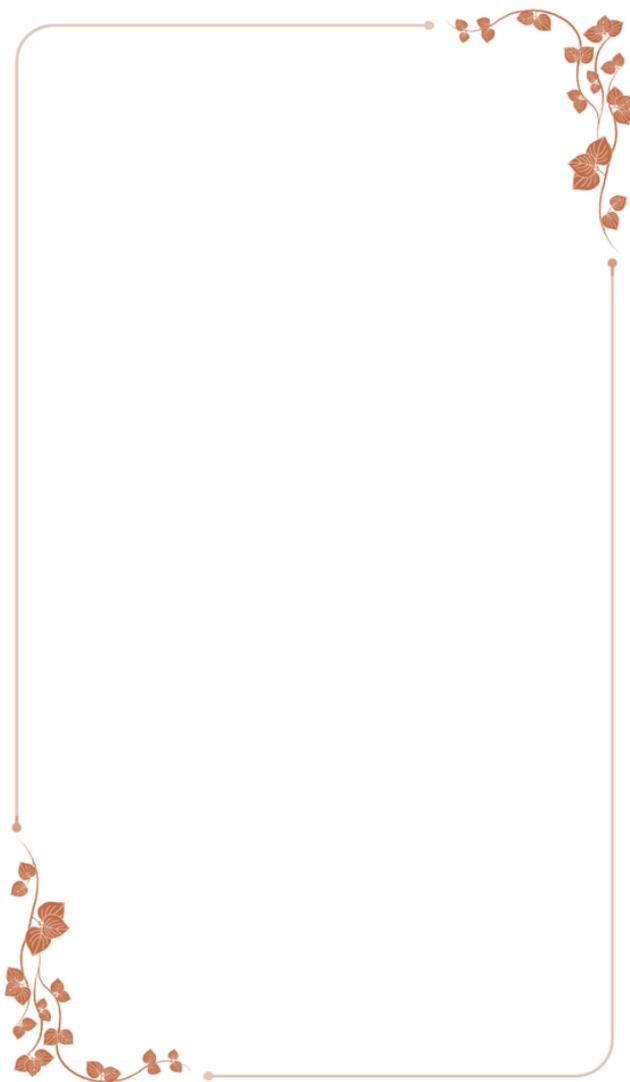
คณะศิษย์

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

สารบัญ

หาทางออกจากทุกข์	1
กระทบ แต่ไม่กระทบ	23
มึงก็ตาย ! กูก็ตาย !	37
งานภายนอก งานภายใน	59
อยู่กับ “รู้”	73

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

หาทาง
ออกจากทุกข์

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ปฏิบัติ...

ไม่ใช่ว่าต้องไปอยู่วัด ต้องไปบวช

“ทำ า” อยู่ในฐานะของเรานี้แหละ

แต่เพิ่มความมีสติเข้าไป

เพิ่มความรู้สึกตัวเข้าไป

เพิ่มความระมัดระวังเข้าไป

ไม่ปล่อยจิตปล่อยใจ

ไม่ปล่อยเนื้อปล่อยตัว

แต่นี้ความทุกข์ก็น้อยลง

ชีวิตเราก็ดีขึ้น

แล้วเราก็รู้เป้าหมายด้วย

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

เป้าหมายชีวิตที่แท้จริง

ในอุดมคติของพระพุทธศาสนา

ไม่ใช่เป็นไปเพื่อเวียนเกิดเวียนตาย

หวังร่ำหวังรวย

หวังสุขสบาย

หวังอะไรต่ออะไร

มันไม่ใช่อย่างนั้น

อุดมคติ เป้าหมายของชีวิต

ตามหลักของพระพุทธเจ้าคือ

ต้อง **ไม่** มี ทุกข์ !

ต้อง **พ้น** ทุกข์ !

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

เป้าหมายของการปฏิบัติก็คือ
เพื่อให้มีปัญญารู้ความจริง

ถ้ามีปัญญาแล้ว

จิตจะปล่อยวาง

ปล่อยวางความอยาก ปล่อยวางตัวตน

วางลงไป วางลงไป

เราจะไม่วิ่งตามความอยาก

ไม่วิ่งตามกิเลสเหมือนเมื่อก่อน

เหมือนเรามีเบรค คอยยับยั้งเอาไว้

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

เมื่อมีสติมากขึ้น ชีวิตก็เบา
ปัญหาก็ลดลงไป ลดลงไป
ทุกชั้นน้อยลงไปเรื่อย ๆ
ชีวิตเจริญขึ้น
จนถึงที่สุด...ก็พ้นทุกข์ได้

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

 ถ้าปัจจุบัน กรรมไม่ดีให้ผล
เรียกว่า “วิบาก”

วิบาก คือผลของกรรมในอดีต
ที่เราเคยทำไว้แล้ว
อันนี้แก้ไม่ได้
ต้องยอมรับอย่างเดียว

ยอมรับเลย
แล้วตั้งใจว่าจะไม่ทำอีก
นี่แหละ ใช้กรรมแล้ว

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ยอมรับ

แล้วมารักษาจิตเราไว้

ไม่ยินดี ไม่ยินร้าย

แต่ถ้าสติยังรักษาจิตไม่ได้

ก็ทำความดีไปด้วย แล้วก็ฝึกไปด้วย

ต้องฝึก !

มันก็เหมือนขับรถ

เริ่มต้น ยังขับรถไม่เป็นหรือ

ฝึกใหม่ ๆ ก็ยากด้วย

แต่พอฝึกไปฝึกไป

ไม่กี่วัน ก็ขับรถได้แล้ว

แรก ๆ...ยังไม่ชำนาญ

พอขับไปขับมา...ก็ขับได้แบบอัตโนมัติ

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ถ้าใจยอมรับ...มันจะลงให้ทุกอย่าง
ปัญหาในชีวิต เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นอยู่กับว่า
ใจเรายอมรับ หรือไม่ยอมรับ

ถ้าใจยอมรับ

ความทุกข์มันจะน้อยลงไปเลย
เพราะฉะนั้น การเข้าใจชีวิต เข้าใจโลก
จึงมีความสำคัญ
เวลาอะไรมากระทบ เราจะปล่อยวางได้

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

เมื่อมีสิ่งมากระทบ

แล้วมันกระเทือนเข้าไปหาจิต

ถ้าจิตเราทำความเข้าใจปั๊บ ยอมรับปั๊บ

“ฉันยอมรับได้”

มันจะว่าง

ถ้าอยากจะ “ดับกรรม” ยอมรับเลย !

ถ้ายอมรับได้ จิตเราจะไม่ยินดีไม่ยินร้าย

มันจะเข้าสู่หลักกรรมของพระพุทธเจ้า

“มีความเพียร

มีสัมปชัญญะ มีสติ

กำจัดความยินดียินร้ายในโลกนี้เสียให้ได้”

อันนี้เป็นหลักพื้นฐานเลยนะ

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ต้องรักษาจิต ไม่ยินดี ไม่ยินร้าย
พอวางเรื่องราวที่มันกลุ้มรุมจิตปั่น
มันจะเข้าไปสู่ความสงบระงับ
เข้าไปสู่ความดับ
... ทุกข์ ก็ ดับ ได้ ...

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ทำอะไอก็ตาม อย่าลืมจิตของตัวเอง

สุข หรือ ทุกข์ อยู่ที่ “จิต”

สบาย หรือ ไม่สบาย ก็อยู่ที่ “จิต”

ปรับจิตเราเลย

ทำสบาย ๆ ดูบ้าง

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

จิตของเรา

ไอ้จิต อีจิตเนี่ย มันชอบไปหาเรื่อง

มันมักไปเอาเรื่องนั้นเรื่องนี้มา

เราก็ต้องสำรวจเอาไว้

สำรวจรักษาจิตไว้ก่อน

จิตมักไปหาเรื่อง

เรื่องเก่า ๆ เรื่องในอดีต...

ก็ยังไปนึกขึ้นมา

ไปดึงเอามา แล้วก็มาปรุงมาแต่ง

ทั้ง ๆ ที่เรื่องจบไปแล้ว

ผ่านไปหมดแล้ว

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

พอเราวนไปคิด ก็กลับไปทุกข์กับมัน

ไม่เข้าท่า !

มันทำให้จิตเราเสีย จิตเราทุกข์

ปล่อย !

ผ่านไปแล้ว...ให้มันผ่านไปเลย

แล้วไปเลย !

ไม่ต้องกังวลถึงมันอีกสิ

จะไปเสียตายอาลัยอาวรณ์ทำไม

ไม่มีเหตุผลที่ไปทำอย่างนั้น

หยุด ! หยุดเลย !

มันผ่านไปแล้วไว้อย !

เข้าใจแล้วไว้อย !

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

เมื่อก่อนเพราะความไม่รู้

เพราะความหลง

ก็เลยผิดพลาดไป

แต่เมื่อฉลาดแล้ว เราจะเอามาเป็นบทเรียน

เอามาแก้ไขตัวเอง ทำให้ดีขึ้น

กรรมไม่ดี...ก็เปลี่ยนเป็นกรรมดีได้

อกุศล...ก็เปลี่ยนเป็นกุศลได้

เราสำนึกแล้ว เราจะปฏิบัติตามพระพุทธเจ้า

ขอเดินตามทางของพระองค์

นี่แหละ คือแก่นธรรมะของพระพุทธเจ้า...

ปฏิบัติเพื่อทำให้จิตไม่มีทุกข์

งดดื่มฟัก่อนขออนุญาต

ขัดข้อง ชุ่นเคือง เศร้าหมอง ชุ่นมัว
หงุดหงิด รำคาญ ไม่ได้ตั้งใจ
ทั้งหมดเป็นแค่อารมณ์เฉย ๆ
อย่าไปเอามั่น อย่าไปสนใจมั่น
เดี๋ยวมันจะดับไปเอง !

เราปฏิบัติเพื่ออะไร ?
เราปฏิบัติเพื่อชำระจิตของเรา
เราก็ตรงเข้ามาหาจิตเลยสิ
ถ้าเรามัวแต่ไป “ยึด”
เอาอารมณ์นั้นมา เอาเรื่องนี้มา
อารมณ์ เรื่องต่าง ๆ ก็ “อยู่กับ” เรา
เพราะเราไปยึดมันเอง

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

เราก็อยู่กับกรรมของเรา
เขาก็อยู่กับกรรมของเขาไปสิ
เรื่องอะไร เราจะไปยุ่งกับ
กรรมของคนอื่นเล่า

พระพุทธเจ้าสอนเราว่ายังไงล่ะ
ให้ไปหลงกรรมของคนอื่นหรือ
ไปยึดกรรมของคนอื่นหรือ
ไปยึดเรื่องราวของคนอื่นหรือ
ไปยึดกิเลสของคนอื่นหรือ

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

กับกิเลสของเรา เราก็ยังต้องล้างมันออก
ไม่ให้มันอยู่กับเรา
แล้วทำไมเราจะไปโง่เอาเรื่องคนอื่นเข้ามา
งั้นโลกทั้งโลกที่รุ่มรวย
ก็มาอยู่ในจิตของเราสิ
ถ้าเราดันไปเอาเข้ามาเอง

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

อยู่ในโลก ก็ต้องมีกระแสของโลก

เราก็เลยสนใจโน่นนี่นั่นไปบ้าง

เราต้องพยายามระมัดระวัง

ไม่เช่นนั้น

เราจะเสียเวลาไปกับเรื่องของโลก

มากเกินไป

ข่าวดารา ข่าวคนดัง มั่นหน้าสนใจ

เตียงเขาหักบ้าง ตีกันบ้าง

รู้สึกว่ามันสนใจ อยากจะรู้

แต่เวลาเรื่องธรรมะของพระพุทธเจ้า

... เจริญ บ ก ธิ บ เ ล ย ...

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ไอ้อย่างนี้ มันก็เสียเวลาเรา
เพราะเป็นเรื่องของคนอื่น
คำของคนอื่น วิจารณ์ของคนอื่น
เราดันไปอยากรู้ อยากเห็น
พออยากรู้ อยากเห็น
มันก็เข้ามาในจิต
แล้วเราก็มานึกคิด ประุ้งแต่ง
ซึ่งนั่น ไม่ได้ทำให้จิตเรามีความสุข
มีความสุขสงบ ความสบายอะไรเลย
ไม่ใช่ทางที่จะทำให้จิตของเรา
ออกจากทุกข์ได้เลย

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

คนที่มีสติปัญญา
จะรู้ว่าควรดำเนินชีวิตยังไง

การที่เราได้ยิน ได้ฟัง ได้ดู
ได้รู้ ได้เห็น สิ่งต่าง ๆ
เราสามารถเลือกได้
เลือกเอาสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อชีวิต
คือทำให้จิตสงบร่มเย็น
ทำให้ความทุกข์ในใจน้อยลงไป

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

เอามาเป็นภายิต
เอามาเป็นบทเรียน
เอามาเป็นสิ่งสอนจิตเรา
ให้มีทางออก ทางรอด
อันนี้จึงจะประเสริฐที่สุด

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

กระทบ

แต่

ไม้กระเทียม

งดงพิมพ์ก่อนขออนุญาต

จริง ๆ แล้ว

เราแค่...

อยู่ชั่วคราวเฉย ๆ

เดี๋ยวก็ตายจากโลกนี้ไปแล้ว

อยู่บนโลกใบนี้ ก็ให้มันสบาย ๆ บ้าง

ไม่ต้องเอาเรื่องอะไรมาทับถมจิต

ให้มันเป็นทุกข์ เดือดร้อน ทรมาน

ชีวิต เรียกว่า ไม่มีคุณค่าอะไรเลย

ถ้าเกิดมาแล้ว

มีแต่เอาความทุกข์มาครอบงำจิต

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ในเมื่อเราเป็นสาวกของพระพุทธเจ้า

พระพุทธเจ้าท่านไม่มีทุกข์แล้ว

พ้นทุกข์แล้ว

เราก็จะเดินตามพระองค์ไปสิ

ให้มันมีความหนักแน่นว่า

ต่อไปนี้ ชีวิตของเราจะเดินตามพระพุทธเจ้า

ข้างนอกควรทำอะไร ก็ยังทำอยู่นะ

ไม่ใช่ว่าปฏิเสธ

บางคนบอกเดินตามพระพุทธเจ้า

คงไม่ทำอะไรเลยละมัง

ปล่อยวาง ไม่ทำอะไรเลย

ไม่ใช่!!!

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ที่ว่าปล่อยวาง

หมายถึง ปล่อยวาง “ข้างใน”

ไม่เอาเรื่องมาทำให้ตัวเองเป็นทุกข์

แต่ “ข้างนอก” สมควรทำอะไร

ก็ยังทำอยู่

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ถ้าไม่ได้ฝึก ไม่ได้ปฏิบัติธรรม
เกิดอะไรขึ้นในโลก ในชีวิตประจำวัน
ก็มากกระทบจิตหมด
อะไร ๆ ก็กลายเป็นปัญหาไปหมด

ความทุกข์เกิดขึ้นเพราะความไม่รู้
เพราะความอ่อนแอในจิต
ถ้าจิตเราเข้มแข็ง
มันจะไม่เอาเรื่อง เข้ามายุ่งเหยิงภายใน

ภายนอก...อะไรเกิด ก็เกิดไปสิ
เป็นเรื่องธรรมดาของโลก
สมควรทำยังไงก็ทำ
ไม่ได้เป็นปัญหาอะไรนี่

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ถ้าเราหันมาฟังธรรมะของพระพุทธเจ้า

มันจะมีคำตอบให้หมดเลยนะ

เมื่อไม่ทำสิ่งไม่ดี

รักษาศีล

ใช้ชีวิตถูกต้อง

เรื่องที่มันจะกระทบเข้ามา มันก็น้อย

สำคัญตรงความเพียร

เมื่อเพียรเจริญสติ สติก็ไปควบคุมจิต

จิตจะกลับมาอยู่กับตัวเอง

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

แต่ก่อน มักไปเอาเรื่องนั้นเรื่องนี้เข้ามา

ทำให้ตัวเองเป็นทุกข์

คราวนี้...มันหยุดหาเรื่องทุกข์ได้

ที่จริงแล้ว

ทุกอย่างอยู่ที่ “จิต” เรายี่เอง

ต้องฝึกจิตให้มีคุณภาพ

ยิ่งถ้าเจอทุกข์มาก แต่เราแก้ปัญหาคได้

สุขก็ยิ่งมาก...สงบ ร่มเย็น

ปัญญา也多ด้วย

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

มีโยมถามว่า

ทำยังไงถึงรู้ว่าปฏิบัติธรรมก้าวหน้า
ที่ว่าก้าวหน้าก็คือ “สติ” เราดีขึ้น
เรารู้ทันอารมณ์ทั้งหลาย

ที่เคย พอมีอะไรกระทบแล้ว

เหมือนมีสิ่งก่อกวน

ทำให้จิตใจรุ่มร้อน

มันลดลง

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

บางที่เคยรู้มร็อนหลายช่วโมง ก็ลดลง
อาจจะเหลือช่วโมงเดียว หรือว่าครึ่งช่วโมง
ต่อมาก็ห้านาที หนึ่งนาที ลดลงไปเรื่อย ๆ
ความทุกข์มันน้อยลงไป

สรุปร่งาย ๆ คือ มีสติรักษาจิต

อะไรเกิดขึ้นก็ “รู้”

รู้แล้ว...ไม่ยินดีไม่ยินร้าย

หรือ ยินดี...ก็รู้ว่ายินดี

ยินร้าย...ก็รู้ว่ายินร้าย

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

พลิกจิต

หัดหัวเราะกับตัวเองบ้าง

เวลาเราหัวเราะ
เรื่องอะไร ๆ มันก็หมดไปใช้ใหม่ล่ะ
เราก็อยู่กับความเบิกบาน ความสบายใจ
รู้จักหัวเราะ ทำใจเราให้เบิกบานขึ้นมา

จิตเรามันพลิกได้

อย่าให้มันจมอยู่กับความคิด

หรือเรื่องราวต่าง ๆ

แม้แต่เอาเรื่องนั้นมาครุ่นคิด

เอาเรื่องนี้มาคิดปรุงแต่ง

แล้วก็ไม่สบายใจ

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

เราวุ่นวายเพราะความคิดของเราเอง
ทำร้ายตัวเอง เพราะคิดไม่เป็น
คิดให้ตัวเองสบายก็ไม่เป็น !

ที่เกิดความวุ่นวาย
ก็เพราะความคิด ข อ ง เ ร า เอง
ไม่ใช่เพราะคนอื่น

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

เวลากระทบอารมณ์แล้ว

เรารักษาจิตได้ไหม

กระทบแล้ว

เรายินดียินร้ายไหม

สำคัญตรงนี้นะ

เวลาเกี่ยวข้องกับคนอื่นแล้วเกิดปัญหา
ให้ตระหนักว่า เราต่างก็เป็นเพื่อนร่วมทุกข์

มีทุกข์เหมือนกัน

ก็ไม่ต้องมาแข่งขัน

มาอิฉฉ มาวิษยา

ไม่ต้องมาชิงชังรังเกียจกัน

เพราะต่างคนก็ต่างไปตามกรรม

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

แล้วการที่ได้มาเจอกัน
มันต้องเคยร่วมบุญกันมา
บุญที่เคยร่วมทำกันมาต้องมากมาย
ส่วนที่เคยบั่นทอนกันมา
ก็ย่อมต้องมีบ้าง
ช่วงกรรมไม่ดีให้ผล
เลยเกิดกระทบกระทั่ง
แต่อาศัยว่า
เราเอาเหตุการณ์ต่าง ๆ
มาเป็นเครื่องมือ “ฝึกจิต”
เอาปัญหาสำหรับมาหัด “แก้จิต”

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ตั้งใจว่า...แต่นี้เป็นต้นไป

เราพยายามที่จะแก้ไขจิต พัฒนาจิต
ให้เดินตามรอยพระบาทของพระพุทธเจ้า
ไปจนกว่าจะพ้นจากทุกข์ในวัฏสงสาร
นี่ถึงจะเรียกว่า เข้าใจชีวิตอย่างแท้จริง

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

มิ่ง ก็ ตาย !

กุ ก็ ตาย !

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ต้องเข้าใจความตาย

ร่างกายทุกคน พอเกิดมาปั๊บ

ก็เอาความเจ็บ

ความป่วย ความไข้

ความแก่

ความตาย

ติดตัวมาด้วยแล้ว

เพราะฉะนั้น อย่าไปกลัวมัน

อย่าไปให้ความสำคัญกับร่างกาย

หรืออย่างอื่นมาก

ให้ความสำคัญกับจิตเรานี้

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

เพราะจิตตายไม่เป็นหรอก

มันตายไม่ได้ !

มันต้องวนเวียน

เวียนเกิด !

ไฉ่ความตายที่เราพูดถึงนัก
ที่จริงคือการเปลี่ยนที่อยู่เฉย ๆ

เราจึงไม่ต้องกลัวความตาย

ถ้ายังไม่ถึงพระนิพพาน

ตายไป...ก็แค่เปลี่ยนสถานที่

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ร่างกายก็เหมือนกับเสื้อผ้า
เป็นที่อาศัยชั่วคราวเฉย ๆ
เดี๋ยวก็ต้องทิ้งแล้ว
เสื้อผ้าเก่า ก็ต้องทิ้ง หาตัวใหม่
อย่าให้ความสำคัญกับมันมาก

เวลาทุกข์มาก ๆ สอนตัวเองเรื่องความตาย
“ทุกคนต้องตายอยู่แล้ว” อย่างนี้แหละ

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ถ้าใครรับได้ และเข้าใจ

มันจะปล่อย

“อ๊วย จริงด้วย แล้วจะทุกข์ทำไม”

เราก็ตาย

เขาก็ตาย

ไม่รู้ไปวุ่นวายอะไรหนักหนา !

พระพุทธเจ้าท่านเอาความจริงเลย

พูดกันตรงไปตรงมา

ตายทั้งนั้น !

แล้วจะทุกข์ไปทำไม !

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ก่อนจะตาย
ให้จิตใจของเราได้มีโอกาสทำบุญ
ทำคุณงามความดี
ทำสิ่งที่มีคุณค่าต่อชีวิต
เรื่องอะไรที่ไร้สาระ ปิดออกไป
ก็เราต้องตายอยู่แล้ว
เดินทางหาความตายทุกวัน
จะมาหลงอะไรอยู่อีก !
จะมาหลงอะไรอยู่อีก !

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ใส่ความจริงเข้าไปเลย

อย่าให้มันไหลออกไป

วิ่งไปหาคนนั้นคนนี้เรื่องนั้นเรื่องนี้

เขาก็ตาย ! เราก็ตาย !

มึงก็ตาย ! ญาก็ตาย !

จะยุ่งอะไรกันนักหนา !

หันมาทำดีกันดีกว่า

เดินตามรอยพระบาทของพระพุทธเจ้าเลย

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

แต่ว่าบุญนี้

ถ้าทำบุญ

แล้วพอใจเวียนว่ายตายเกิด

ก็ยิ่งถือว่าไม่สมศักดิ์ศรีเท่าไรนะ

การได้พบคำสอนของพระพุทธเจ้า

มันต้องสูงกว่ำนั่น

ต้องเห็นโทษของการเวียนว่ายตายเกิด

... เกิด แล้ว ตาย ...

... เกิด แล้ว ตาย ...

... เกิด แล้ว ตาย ...

วนอยู่อย่างนี้

มันไม่ได้อะไร !

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

พระพุทธเจ้าท่านทรงรู้เรื่องบุญ
ระหว่างปฏิบัติ ก่อนจะถึงพระนิพพาน
ก็ให้เราที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องบุญก่อน
แล้วก็มาปฏิบัติ เพื่อหาทางออก
ความรู้ความเข้าใจนี้เป็นสิ่งจำเป็น
เป็นสัมมาทิฏฐิ สัมมาทิฏฐิขั้นต้น
เราต้องเข้าใจเสียก่อน
เข้าใจ...แล้วปฏิบัติ

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ต่อจากนั้น ก็มุ่งสู่สัมมาทิฏฐิระดับลึกซึ่ง
ชนิดที่ “ไม่มีเรา”
จิตเป็นธรรมชาติ เป็น “ธาตุรู้” ไปเลย
อะไรต่ออะไร
เป็นแค่สิ่งที่มาประกอบจิตเฉย ๆ
ไม่ได้มีอะไร เป็นอะไร
มันจึงจะ “ จ บ ”
ไม่ต้องเวียนว่ายตายเกิดอีก

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ในอดีต ถ้าเคยสังสมกรรมไม่ดีมา
ชอบผูกโกรธ คิดร้าย พุดไม่ดี
แม้ในปัจจุบัน ถึงตั้งใจทำความดี
ความคิดไม่ดี อารมณ์โกรธ อกุศลต่าง ๆ
ก็ผุดขึ้นมารบกวนได้
จึงสำคัญ ที่เราต้องมาปฏิบัติ
ฝึกสติให้รู้เท่าทัน
พยายามรู้ไว้ รู้ไว้ รู้ไว้
ไม่เชื่อมั่น ไม่ทำตามความหลงผิด

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ความหลงผิดพาให้เราเวียนว่ายตายเกิด

เราต้องมีสติรู้ทัน

รู้ว่า มันมาจากกรรม มันไม่ใช่เรา

เป็นวิบาก เป็นผลของกรรมเก่าที่ให้ผล

เล็ก ๆ ไม่เอา ๆ คุณจิตไว้ ๆ ไม่ทำตามมัน

อย่างนี้ จิตเราก็เริ่มคลายออก

จิตไม่ยึด

ไม่ยึดว่าความโกรธ อุกุศลต่าง ๆ เป็นเรา

เราก็เลยไม่โกรธตามมัน

แต่นี้ ก็ถือว่าใช้กรรมเก่าไปแล้ว

สติรักษาจิตได้ กรรมใหม่เราไม่ทำ

มันก็จะไม่เก็บบันทึกลง

มันก็ลบออก ล้างออก ๆ

นี่แหละวิธีแก้กรรม

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

เวลาเจออุปสรรค เจอปัญหา

ต้องสู้ ต้องอดทน

ถ้าจิตใจเข้มแข็ง

อารมณ์ทั้งหลาย

ปัญหาทั้งหลาย

กิเลสทั้งหลาย

ก็ครอบงำจิตไม่ได้

สิ่งเหล่านั้นไม่ได้มีตัวตน

ถึงจะหนักหนา ลีกลับ ซับซ้อน ขนาดไหน

ถ้าอะไรโผล่มา แล้วจิตเราเข้มแข็ง

ไม่เอา ! ไม่เอา !

ไม่ทำตามมัน !

มันจะดับ !

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

นี่แหละ กิเลสมันตาย

มันไม่มีตัวตน

ความอยากก็เหมือนกัน

เวลาอยากอะไร ถ้าเราไม่ทำตาม

มันจะค่อย ๆ ลดกำลังลง ลดกำลังลง

แล้วก็ดับ

ถ้าใครเข้มแข็ง...ก็ดับเร็ว

ใครอ่อนแอ

มัวอาลัยอาวรณ์อยู่...ก็ดับช้า

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ทุกข์มา...ก็อดทนซักหน่อยหนึ่ง

เดี๋ยวทุกข์ก็ดับแล้ว

บอกกับตัวเอง “เดี๋ยวก็ดับแล้ว”

แล้วก็ดูมัน เดี๋ยวมันก็ดับเอง

ถ้ามันยังไม่ดับ ก็ทำมันเลย

แน่จริงอย่าดับนะ

อย่า ดับ นะ

ห้ามดับเด็ดขาดนะ ไ้ทุกข์ !

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ทุกข์ แปลว่าทนได้ยาก
ถ้า “สุข” ก็คือทุกข์แบบหนึ่ง
แต่ว่าทนได้ง่าย
อันหนึ่งทนได้ยาก
อันหนึ่งทนได้ง่าย ก็เลยเรียกว่าสุข

นอกจากจิตใครรู้ความจริง...

วางเฉย...ราบเรียบ...

ไม่มีเรา อีกต่อไปแล้ว

ไม่ต้องทุกข์กับอะไร ก็วางได้หมด !

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ไม่อยากมีทุกข์ ก็คือต้องวางหมด
มีแต่ “ของเกิด-ดับ”
มีแต่ “ของชั่วคราว”
มันยึดไม่ได้อยู่แล้ว
วางหมด ! ทิ้งหมด ! ปล่ยหมด !
ไม่เอาอะไรทั้งนั้น !

ไม่เอาอะไรมาเก็บไว้ในใจ
ทุกอย่างแค่ชั่วคราวเฉย ๆ
ให้รู้ว่า นี่ของชั่วคราว
ชั้นนี้ห่านี้แหละ...ของชั่วคราว
กายกับใจนี้แหละ...ของชั่วคราว

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

มีโยมปฏิบัติ เขาป่วยเป็นมะเร็ง
ก็บอกเขาว่า
เป็นมะเร็ง ก็ให้เอาประโยชน์จากระเร็ง

มะเร็งอยู่ที่ร่างกาย
ให้มันอยู่ที่ “กาย”
อย่าให้มะเร็งเข้าไปอยู่ใน “จิต”
ให้ปล่อยให้วางให้ได้

ก็เหมือนกับทุกเรื่องแหละ
ถ้าเราปล่อยวางได้
มันก็ไม่ทำให้เราเป็นทุกข์
ยิ่งโรคภัยไข้เจ็บ
แท้จริงมันอยู่ที่ร่างกายเท่านั้น

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

 กรรมเก่านี้ ให้ผลทั้งกายทั้งจิตนะ

ถ้าเราไม่ฝึกจิต

เกิดเมื่อไหร่ ก็ต้องเป็นทุกข์เมื่อนั้น

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ชาติปีทุกขา...ต้นเหตุของทุกข์

อยู่ตรงที่การเกิดนี่เอง

ถ้ามีเกิดเมื่อไหร่ ต้องมีทุกข์เมื่อนั้น

ถ้าใครมองตัวเอง แล้วเห็นว่า

โหย มั่นทุกข์

เห็นโทษของการเกิด การป่วย การตาย

อยากจะออกจากการเวียนว่ายตายเกิด

นั้นนะสุดยอดแล้ว

ธรรมะของพระพุทธเจ้ามีผลต่อจิตใจเราแล้ว

ก็ต้องฝึกสิ

เรายังไปไม่ถึงพระนิพพาน ก็ต้องฝึก

ต้องพยายามต่อไป

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

งาน ภายนอก
งาน ภายใน

งดงมิมพ์ก่อนขออนุญาต

เพียรสร้างเหตุ
ไม่ใช่ปฏิบัติแล้วจะเอา
ไม่ใช่อย่างนั้นนะ
ต้องพอใจสร้างเหตุ พอใจปฏิบัติ
ปฏิบัติแล้ว ก็ต้องไม่ยากด้วย

ถ้าอยากเมื่อไหร่ ผิดทางเลย
เพราะมันมีอัตรตา มันสร้างตัวตนขึ้นมา
ถึงต้องเข้าใจให้ถูกต้องว่า
เราปฏิบัติ
โดยที่เพียงแค่พอใจสร้างเหตุ
พอใจปฏิบัติเท่านั้น
ส่วนผลเป็นยังไง แล้วแต่สภาวะธรรม
จะช้า...จะเร็ว...ก็ไม่ใช่ไร
ขอแค่ให้ได้ปฏิบัติ

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

คนที่ทำความเพียรนั้น
ต้องเพียรไปเรื่อย ๆ
เราไม่รู้หรอกว่าจะบรรลุเมื่อไหร่
แม้แต่พระโมคคัลลานะ พระสารีบุตร
ท่านก็ไม่ได้รู้เลยว่า
ตัวเองจะบรรลุธรรมเมื่อไหร่
แต่ว่าท่านปฏิบัติไม่หยุด

“ปฏิบัติ” ในที่นี้คือ
ทำอะไรรออยู่ถือว่าเป็นการปฏิบัติธรรม
ไม่ได้ปฏิบัติแค่ช่วงมีคอร์ส
พอกลับไปบ้านก็เอาละ สบายแล้ว

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ถึงเวลาเดินจงกรมบ้าง ไปเดินเลย
บังคับตัวเองทันที ไม่มีความโลเล
ไม่เปิดช่องให้โมหะครอบงำ

ถ้ามันอยากคุย ไม่คุย !

หยุด !

ให้มีความเข้มแข็งตลอดเวลา

ทดลองดูสักวัน

ถ้าใครทำได้นะ ไ้โห จิตนี้เปลี่ยนเลย

เห็นเลย

แค่วันเดียวนี่ เปลี่ยนนะ

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ถึงเวลานั่งสมาธิ นั่งเลย !
ถ้ามัน่วง ลุกขึ้นเดินจงกรม !
แก้ไขตัวเองตลอด
ตื่นตัวอยู่ตลอด
ระวัง ไม่ไปทำบาปอกุศลอะไรทั้งนั้น
ไม่เสียเวลาไปกับอย่างอื่น
สิ่งไหนไร้สาระ หยุตมันเลย !
แล้วความเข้มแข็งจะกลับมาทันที

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ถ้าใครจิตเข้มแข็ง ภาวนาก็สบาย ง่าย
จิตตั้งมั่นได้เร็ว
แต่ถ้าจิตโลเล จิตอ่อนแอ
จิตเรื่อย ๆ เรื่อย ๆ
มันไม่มีพลัง
สมาธิไม่มีพลัง สมาธิเป็นแบบซึม ๆ
ถ้าเป็นอย่างนั้น ต้องจัดการปรับแก้ไขตัวเอง

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

พอมองเห็นช่องทางใหม่
เห็นจุดอ่อน จุดแข็ง ของตัวเองใหม่
ต้องรู้จุดอ่อนของเรานะ
จุดอ่อนคืออะไรรู้ไหม...
ตัวชี้เกี่ยจ ตัวผิดวันประกันพรุ้ง
ตัวที่อนุโลมตามกิเลส ตามความอยาก
นี่แหละที่ทำให้เราอ่อนแอ

งัดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

พระพุทธเจ้าตั้งแต่ทรงออกผนวช

คำว่าอ่อนแอ...ไม่มี

คำว่าขี้เกียจขี้คร้าน...ไม่มี

มุ่งอย่างเดียวเลย...

มุ่งไปสู่เป้าหมายคือการตรัสรู้ธรรม

คือพระนิพพาน

เรา

ต้อง

หา

ทาง

ออก

ให้กับจิตตัวเองให้ได้

นี่ มันแตกต่างกันตรงนี้นะ จิตของคนเรา

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ถ้าเราไม่สามารถปลุกจิตให้มีพลัง
ให้มีกำลังมุ่งตรงไปสู่พระนิพพาน

มันก็ไม่ได้ !

มันก็จะไม่เอา !

หลีกเลียงไปเรื่อย โนน นี นัน

พอถึงเวลาจะทำ ก็ทำไม่ได้

อุปสรรคนะ มันมี

เวลาเราปฏิบัติก็ต้องมีอุปสรรคบ้าง

มีเรื่องนั้นเรื่องนี้เข้ามา

มีเรื่องคนนั้นคนนี่บ้าง

แต่ทุกอย่างจะผ่านไป เพราะใจเรามันสู้ใจ

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

มัน มา ... เดี่ยวมันก็ดับ
ผ่า น มา ... เดี่ยวก็ผ่านไป

ถ้าเราสามารถหาอุบายแก้ไขจิตได้
มันก็กลายเป็นปัญญา
ปัญหาก็จะ ผ่า น ไป

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ชาคริยานุโยค...
เพียรให้ต่อเนื่อง เพื่อให้จิตตื่น
เพียรเดินจงกรม เพียรนั่งสมาธิ
นั่งก็นั่งอย่างมีสติ
ปฏิบัติโดยเน้น “สติ”
ไม่ได้ไปเข้าสมาธิแบบลึก
ไม่ไปนั่ง ไม่ไปแช่

◇◇◇◇◇ งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ชาคริยานุโยค...มีสติต่อเนื่อง
ถ้ายังง่วงยังซึ่มอยู่
ก็นั่งน้อย ๆ อย่าไปนั่งมาก
หรือถ้าซึ่มมาก ๆ ก็ไม่ต้องไปนั่งเลย
เดินเอา

เคลื่อนไหว หรือออกกำลังกาย
ถ้าเดินเมื่อยแล้ว ก็เปลี่ยนได้
ทำการงานอื่นก็ยิ่งดีกว่า
จับไม้กวาด ปัดกวาด เก็บใบไม้

ทำอะไรอยู่คนเดียว ก็สำรวจมรรวัง
เป็นการปฏิบัติธรรมได้ทั้งนั้น
ได้ “งานภายนอก” ด้วย
ได้ “งานภายใน” ด้วย
ถือว่าเป็นการปฏิบัติธรรมไป

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ดำเนินชีวิตไป

พยายามทำตามทีพระพุทธรเจ้าสอน

ให้ “อริยฐานการงาน”

หมายความว่า

เอาการงานเป็นเครื่องมีฝึกจิต

ปฏิบัติธรรมเรื่อยไป

ได้ทั้งงาน ได้ทั้งธรรมะ

ได้ทั้งบุญบารมีมากเลยนะ

ปฏิบัติธรรมแบบทำงานไปด้วย

พยายามรักษาจิตตัวเองด้วย

พอจิตสงบเป็นสมาธิขึ้นมา

โอ้โฮ บุญนี่ประมาณไม่ได้

ยิ่งได้ต่อสู่มาก บารมีก็เกิดมาก

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

อยู่ กับ “รู้”

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

หากต้องการความสุข

เราก็ต้องรู้จักหยุด

หยุดตรงนี้ หยุดที่นี่ หยุดเดี๋ยวนี้ !

“เราตถาคตหยุดแล้ว แต่เขายังไม่หยุด”

คำว่า “หยุด” ของพระพุทธเจ้าคืออะไร

หยุด นึกคิดปรุงแต่ง

หยุด ไปเอาเรื่องราวต่าง ๆ

เข้ามารบกวนจิตใจ

หยุด ! อยู่ข้างในเลย

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ตัวจิตนะมันหยุด

หยุด จากกิเลส ตัณหา อุปาทาน

หยุด จากอาการโหม่ง ๆ นี๊ ๆ

ถ้ามีอะไรขึ้นมา...ก็ให้ “รู้”

ในเมื่อเรารู้แล้วว่า ชีวิตต้องการความสุข

รู้แล้วว่า ความสุขอยู่ที่ “จิต”

ไม่ต้องรออะไรทั้งนั้นสิ

ไม่ต้องคอย ! ไม่ต้องรอ !

เอาเดี๋ยวนี้ ! เอาตรงนี้ ! เอาขณะนี้ !

เอาวันนี้ ! ที่นี้ ! เดี่ยวนี้ ! ขณะนี้ !

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

เข้าไปที่จิตตัวเอง

หยุด ! หยุด ! หยุด !

ไม่เอาเรื่องราวข้างนอก

เข้ามาปรุงแต่งจิต

อยู่กับตัวเอง ! อยู่กับตัวเอง !

ให้จิตเป็นอิสระจากอารมณ์ทั้งหลาย

ถ้ายังมีเรื่องนั้นเรื่องนี้อยู่ ก็ขอให้ “รู้”

อะไรโผล่มา ก็แค่ “รู้”

แค่ “รู้”

ทำให้มันสบาย ๆ

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

เอาจิตของเรากลับเข้ามา

ให้มาอยู่ข้างใน

ไม่ให้เล็ดลอดไปทางไหน

ให้มันอยู่ในอำนาจของเรา

จิตขยับ...ก็ให้รู้

มีอาการอะไรเกิดขึ้น...ก็ให้รู้

“ตัวรู้” เนี่ย เกิดจากอำนาจของการปฏิบัติ

เป็นผลของการปฏิบัติ

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ถ้าหากว่า

จิตยังไม่กลับเข้ามาอยู่กับตัว

ผู้รู้ก็ไม่มีกำลัง มันจึงรู้ไม่ได้

ไม่ก็ รู้นิด ๆ หน่อย ๆ

เดี๋ยวจิตก็พลอเพลिनไป

ไหลไปกับอารมณ์หมด

จิตเลยไม่มีกำลัง ทำอะไรไม่ได้

จึงต้องเอาจิตกลับเข้ามา

ให้มันเข้ามาอยู่ภายในตัว

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

เมื่อจิตอยู่แล้ว

ควบคุมจิตให้อยู่ในอำนาจของเรา

ถ้าหากว่าจิตอยู่ในอำนาจของเรา

เราให้มันทำอะไร จิตมันก็ทำ

ให้ไปดูกาย

ดูลมหายใจเข้า-ออก ก็ดูได้

จะให้จิตเคลื่อนไปทางไหน

ก็อยู่ในอำนาจของสติหมด

นี่ เรียกว่า “มีสมาธิ”

สมาธิ ก็คือการที่จิตอยู่ในอำนาจของเรา

จิตเคลื่อนไหวยังไง เห็นหมด

เอาไปดูกายก็ได้ ดูเวทนาจีก็ได้ ดูจิตก็ได้

อะไรเกิดขึ้น มันรู้

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ที่รู้ เพราะว่าจิตมีกำลัง
เกิดจากการฝึกฝนอบรม
จนจิตมีความเข้มแข็ง
มีความแข็งแกร่ง มีความตั้งมั่น
ไม่ไหลไปกับอารมณ์
ไม่เถลไถลไปทางโน้นทางนี้

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

จิตที่มีภูมิด้านทาน
สามารถกินบาปและอกุศล
ไม่ให้เข้ามายังจิตใจของเราได้

แต่ต้องอาศัยความเข้มแข็ง
แล้วก็ใช้ปัญญาอบรมจิตด้วย

บางที่เราจะไปบริการ
หรือเฟื่องอย่างเดียว
มันไม่พอ
ต้องสอนจิตด้วย

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

สมาธิเนี่ย ถ้ามันพักอยู่เฉย ๆ ก็สบาย

แต่ไม่ค่อยรู้อะไรนะ

มันอยู่นิ่ง ๆ อยู่อย่างนั้น

เหมือนคนนอนพัก กินข้าวเสร็จก็นอนพัก

ไม่ทำอะไรเลย เอาแต่นอนพัก

กินข้าวแล้วก็นอนพัก...

มันไม่ออกมา “รู้”

แต่คราวนี้ พอพักแล้ว

เราให้มัน “ ทำ งาน ”

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ทำงานก็คือขยายความรู้สึกออกมา

ค่อย ๆ ขยายออกมา ๆ

ที่แรกก็ออกยากหน่อยนะ

อึดอาดกว่าจะออกมาได้

ถ้าคนไหนฝึกใหม่ ๆ เนี่ย

มักไม่ค่อยอยากออกจากสมาธิ

มันติดสมาธิ ไม่อยากออก ชี้เกียจด้วย
เลยทำให้คนไม่อยากใช้จิตให้ออกมาทำงาน

อยากจะนั่งอยู่เฉย ๆ

เรียกว่า “ติดสมาธิ”

ตัวจิตเองก็อยากพัก แล้วเราก็ไม่เข้าใจ

เห็นจิตมันเฉย ๆ

มันชี้เกียจ มันไม่ออก...ก็ไม่ฝึกมัน

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

อาจเปรียบเทียบได้ว่า
จิตก็เหมือนกับสัตว์ที่เขาปล่อยเอาไว้ในป่า
มันไม่เคยถูกเจ้าของฝึกฝน
ก็เลยจะทำอะไรตามใจ
อยากไปไหนก็ไป
อยากไปหากินที่ไหนก็ไป

ที่นี้พอโตได้ที่แล้ว
เจ้าของก็อยากเอามาฝึกเพื่อใช้งาน
เขาก็ต้องไปจับ จับก็จับยาก
มันไม่ยอมง่าย ๆ นะ มันดื้อ
ต้องมีอุบายถึงจะจับมันได้

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

พอจับมาแล้ว ต้องทรมานมัน
สนตะพาย จูงไปกินหญ้า
มันก็กระโดด ต่อด้าน
ไม่อยากให้ตั้งไปง่าย ๆ มันสู้
มันจะไปของมัน อยากเป็นอิสระ
เคยอิสระ
แต่ตอนหลัง ยังไงมันก็เหนื่อย เจ็บจมูก
สุดท้ายก็ต้องยอมคนฝึก

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ใครอยากจะออกจากบ่วงมารต้องเข้มแข็ง

เมื่อเข้มแข็ง มารจะถอย

ถ้าเราเข้มแข็ง

อารมณ์ต่าง ๆ ที่จะเข้ามาครอบงำจิต

ก็ลดน้อยลง

ที่มีทุกข์ เพราะเราอ่อนแอ

พออ่อนแอ อารมณ์อะไร ๆ ก็เข้ามาได้

ยิ่งคนไหนอ่อนแอมาก ๆ

โอ้โฮ มันกลุ้มรุมเลยนะ

ต้องเข้มแข็ง

อ่อนแอไม่ได้เลย

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ไอ้พวกมารมันรู้จุดอ่อนของเรา
มันมีเครื่องมือ มีเทคนิค
มันเห็นจุดอ่อนของแต่ละคนหมด
พอเจอจุดอ่อนปั๊บ
มันก็ป้อนข้อมูลเข้ามา ส่งสัญญาณเข้ามา
ให้เราติด ให้เราจม
ดึงเรื่องนั้นเรื่องนี้เข้ามา เราก็อ่อนแอ
พออ่อนแอ มันก็ครอบงำ
เพราะฉะนั้น เราอ่อนแอไม่ได้
อ่อนแอเมื่อไหร่ ถูกโจมตีทันทีเลย
ลองเข้มแข็งดูสิ
ตัด !
“ไม่เอา !” แบบทันทีเลยนะ
อารมณ์เล็ก ๆ น้อย ๆ นี่ มันตัดง่าย ๆ

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ถ้าวันไหนอ่อนแอ อ้อยอิ่ง อ้อยสร้อย
“ละ” ก็ยาก
“ปล่อยวาง” ก็ยาก
สิ่งต่าง ๆ ก็เลยกลุ้มรุมจิตใจ

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ที่เป็นทุกข์

ก็เพราะเราวิ่งตามความอยาก

ปรุ้งแต่ง...จะเอาโน่นเอานี้

เพื่อให้ตัวเองมีความสุข

พอปรุ้งแต่งอะไรขึ้นมาก็ “เป็นเรา ๆ”

“เรา” อย่างนั้น “เรา” อย่างนี้

ปรุ้งไปเรื่อย ไม่มีที่สิ้นสุด

หลงสังขาร

← . . . . . งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ลองตั้งใจขึ้นมา
“ไม่เอา ! ไม่เอา ! ไม่เอา !”
ตัดมันเลย ไม่ต้องไปปรุงมัน
จะปรุงมันขึ้นมาทำไม
อาหาร...ปรุงขึ้นมา...ยังกินได้
สังขาร...ปรุงขึ้นมา...กินไม่ได้

ถ้าจะต้องวางแผนการทำงาน ก็คิดได้
แต่คิดอย่างมีสติ
ไม่ใช่ปรุงแต่งไปเรื่อยเปื่อย
ไม่ใช่อย่างนั้น
คิดอย่างมีสติ
คิดแล้วจบ !

← . . . . . งดพิมพ์กล่องอนุญาต . . . . . →

คิดให้ได้คำตอบ...แล้วก็จบ

ไม่ใช่คิดไม่ได้

แต่ถ้าคิดเรื่อย ๆ เปื่อย ๆ เลื่อนลอย

ก็กลายเป็นนิรณัมไป

กลายเป็นหลงสังขาร

ทุกข์ จะ เกิด

ทุกข์ จะ ดับ

ก็อยู่ที่จิตของเรา

รู้ กับ ไม่รู้

ถ้ารู้...ก็ “ปล่อยวาง” ได้

แต่ถ้าไม่รู้...ก็หลงเป็นตัวเป็นตน

เป็นตัวเรา เป็นของเรา อยู่อย่างนั้น

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

พวกเรานี่โชคดีที่สุดแล้ว
ได้ฟังธรรมะของพระพุทธเจ้า
ได้ปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธเจ้า

ทางลัดสั้นเลขก็คือ“ไม่ต้องมีเรา”
เชื่อตามพระพุทธเจ้าเลย

อะไรโผล่มา รู้ว่ามันเกิด...แล้วก็ดับ
เป็นเรื่องข้างนอกหมดเลย
สนใจตัวไป ดู ตัวที่ดู “ผู้ดู”
คอยสังเกตตัวดู
อย่าให้ตัวดูมีความรู้สึกว่าเป็นเรา
ให้มัน“สักแต่ว่าดู”
มันเป็น “ธาตุรู้”
จึงรู้อารมณ์ได้โดยธรรมชาติ

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

เรายังไม่ตาย มันก็รู้อารมณ์ได้
ปรุงแต่งอารมณ์ได้
เราต้องไม่ไปยึดความปรุงแต่งเหล่านั้น
ว่า “เป็นเรา”
ปล่อยให้มัน
ผ่าน มา - ผ่าน ไป
เกิด แล้วก็ ดับ ไป
เป็นธรรมชาติของมัน อย่างนั่นเอง

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ถ้าใครหักห้ามใจได้
สามารถต่อสู้ ต้านทานกับความอยาก
อดทน ลู้กับตัณหาได้
จิตจะมีกำลังเร็ว
มันมีผลนะ

ใครพยายามมีวินัยในตัวเอง

จิตจะมีกำลัง

ถ้าใครหละหลวม ขาดวินัยในตัวเอง

จิตจะไม่ค่อยมีกำลัง

เพราะว่ามันแพ้ต่ออำนาจของตัณหา

ตัณหา มันก็ปรุงแต่งจิตได้มาก

ทำให้จิตไหลไปกับตัณหาอยู่เรื่อย

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

แต่ถ้าเราทน

ต้านทาน

ฝัน

ไม่ตามตัณหา

กำลังของตัณหาก็จะเบาลง ๆ

กำลังของจิตเราก็จะเข้มแข็งขึ้น

อยู่เหนียวมันได้

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ทำไมบางคนถึงได้ช้า
บางคนถึงได้เร็ว
นี่แหละ สำคัญตรงที่ ก า ร ป ล ่ อ ย ว า ง

คนที่ปล่อยวางได้
หมายถึงอินทรีย์แก่กล้า
มันเข้มแข็ง ไม่กลัว
มีสติ มีสัมปชัญญะ
มีกำลังใจ
มีความเด็ดขาด

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ถ้าอินทรีย์อ่อน

อะไรก็กลัวไปหมด มันไม่สู้

สติก็อ่อน สมาธิก็อ่อน ปัญญาก็อ่อน

ใจไม่เข้มแข็ง

ใจไม่เข้มแข็งนี่ซ้ำ เพราะอินทรีย์มันอ่อน

ใครใจเข้มแข็ง นั่นละอินทรีย์แก่กล้า

จะบรรลุเร็วหรือช้า

ขึ้นอยู่กับอินทรีย์และความเด็ดเดี่ยว

ถ้าหากว่าสติมันกล้า

สมาธิมันกล้า วิริยะมันกล้า มันก็เด็ดขาด

ปล่อยไปเลย ! ปล่อยเลย ! ทิ้งเลย !

มันเป็นเราไม่ได้หรอก

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

เวทนาจะเจ็บขนาดไหน
ก็เป็นเราไม่ได้
เพราะร่างกายไม่ใช่ของเราแน่ ๆ อยู่แล้ว
มันต้องตายอยู่แล้ว

ถ้าอย่างนี้ ใจมันก็เด็ดเดี่ยว
คนที่ใจเด็ดเนี่ย บรรลุเร็ว

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

 เพียร...สร้างเหตุเรื่อยไป

ผล...เป็นเรื่องของสภาวะธรรม

การปฏิบัติธรรม ต้องมี “สติรักษาจิต”

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

เวลาปฏิบัติไม่ต้องไปอยากให้สงบ
หรืออยากได้อันนั้นอันนี้ อยากรู้นั่นรู้นี่

เอาแค่ว่า...

ให้ ได้ ปฏิบัติ

มี สติ รักษ า จิต

ส่วนผล...เคยปฏิบัติมาอย่างไร

ไม่ต้องเอามาเป็นอุปสรรค ไม่ไปยึด

เอาที่ ปี จ จุ บั น เลข

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

คอยสังเกต คอยดู มีสติไว้
ถ้าจิตมันเร็ว มันหลุดไป ก็เอาใหม่
ไม่เห็นเป็นไรเลย
ทำให้สบาย ๆ
ไม่ต้องไปเคร่งเครียดอะไร
เจริญสติไปเรื่อย ๆ
“ผล” เป็นยังไง
เรา “วาง” เอาไว้
คอยสังเกตเอา
ดูเอา

ถ้าเราวางใจถูกต้อง
การปฏิบัติธรรมก็จะง่ายขึ้น

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

คิด

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ให้

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

ส บ า ย

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

เป็น

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

งดพิมพ์ก่อนขออนุญาต

www.phraajhankanchit.com